

ше че понеже прѣдвижда неизбежни нѣкои зло-
честинѣ омыва си рѣцѣтъ.

— Ако ви потрѣбать шипове, рече на под-
бій-шегъ Г. Бевланъ, азъ ти давамъ моиѣ.

А пакъ азъ, безъ да покажъ че съгледахъ
погадителныйтъ погледъ който мѣтихъ къмъ него
Г. Маргарита, приехъ шиповетѣ. Слѣдъ малко чух-
мы безредныйтъ тропотъ на Персефона, който
доведохъ съ голѣмъ мѣжъ, и азъ слѣзохъ ту-
такъ си. Нѣкой отъ момцытъ съ Бевлана на чело,
излѣзохъ подирѣ ми съжеляюще мя, и въ сѣщо-
то врѣме отворихъ ся гритѣ прозорци на залж-
тъ, за да погледать старцытъ и женытъ. И добръ
щеше да е ако да го нѣмаше всичко това стру-
пваніе, но не ся смутихъ; защото ако че съмъ
новъ настоятель, то съмъ ветъ яздець. Едва що
бѣхъ зелъ да ходѣхъ и баща ми, изящень яздець,
кажи че мя закова, при всичкытъ выкове на май-
кѣ ми, отгорѣ на единъ конь, и отъ тогазы на-
сетнѣ занимаваше ся да мя направи подобень на
себе си въ язденіето. А много пѣтя за да мя
направи по-искусень и по-лекъ въ движеніята ми,
обличаше мя съ ветхы, твърдѣ тяжкы всеорѣжія,
които принадлежахъ на домородството му.

И отъ най-напрѣдъ Персефона ми допусти,
безъ да ся раздражи ни най-малко, да управѣхъ
юзджѣтъ и да ихъ помилвамъ по вратѣтъ; но щомъ
осѣти кракѣтъ ми на стременьтъ и подскочи, ка-
то даде двѣ три юнашки зипаницы на мръмо-